

عنوان مقاله:

اثر مثبت نسبی بودن احکام دادگاهها

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین‌المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدحسن پورانزایی - گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل.

مظفر باشکوه - گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، استادیار گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل.

خلاصه مقاله:

پس از آنکه دادگاه رای خود را انشاء و صادر کرد، بر این تصمیم قضایی آثاری مترتب میشود؛ رای حجیت امر قضاوت شده می یابد؛ از نیروی امر قضاوت شده برخوردار میشود؛ گاهی نیز برای حکم نیرویی اجرایی حاصل میگردد؛ اصحاب دعوا از توان اثباتی آن بهره می برند. گاه آثار حکم محدود به اشخاصی است که در دادرسی منتهی به آن رای دخالت داشته اند؛ گاهی دیگر آثار حکم به طرفین دادرسی سابق محدود نمیشود؛ نتیجه ی کار قضایی دادگاه به عنوان پدیده ای حقوقی، که با رعایت تشریفات خاصی به دست آمده است، در برابر عموم شهروندان قابل استفاده و استناد است. در مواردی که حکم دادگاه جز نسبت به اصحاب دعوا اثر ندارد، از اصل نسبی بودن رای قضایی سخن می گوئیم؛ فراتر از دادباخته و دادبرده که صاحبان دعوای منجر به آن رای بوده اند، اصولاً شخصی دیگر نه سودی میبرد و نه زیانی بر او وارد میشود.

کلمات کلیدی:

دادگاه، ثالث، دعوا، رای حقوقی، اثر مثبت نسبی بودن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018643>

